

**Rozstrzygnięcie nadzorcze
Wojewody Lubuskiego**

Nr NK-I.4131.106.2012.AZie

z dnia 17 kwietnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 29 marca 2012r. uchwały Nr XIX/148/2012 Rady Miejskiej w Drezdenku z dnia 22 marca 2012r. w sprawie rozpatrzenia skargi złożonej przez Pana Sylwestra Różańskiego na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Drezdenku.

Uzasadnienie

W dniu 22 marca 2012r. Rada Miejska w Drezdenku podjęła uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi złożonej przez Pana Sylwestra Różańskiego na działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Drezdenku.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż przedmiotowa uchwała istotnie narusza art. 7 Konstytucji RP oraz art. 7, art. 77 § 1, art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.).

Zgodnie z art. 238 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 kpa. Jednocześnie art. 7 kpa stanowi, że organ administracji jest zobligowany do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepis art. 77 kpa. zobowiązuje natomiast organ administracji do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego.

Z treści § 1 przedmiotowej uchwały wynika, że skarga Pana Sylwestra Różańskiego została załatwiona w sposób odmowny (uznana za bezzasadną). Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że uchwała winna zatem zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 kpa. Oznacza to, że uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie do wyżej wymienionej uchwały nie spełnia powyższych wymogów, gdyż nie zawiera ono treści merytorycznych charakteryzujących ustosunkowanie się organu, jakim jest rada miejska do przedmiotu skargi. Ocena zebranego materiału dowodowego i wyczerpujące wyjaśnienie przesłanek dokonanego rozstrzygnięcia powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu do kwestionowanej uchwały. Z zawartych w treści uzasadnienia do przedmiotowej uchwały sformułowań nie wynika, by przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w związku z wniesioną skargą pozwalało jednoznacznie stwierdzić, że podniesione w skardze zarzuty są nieuzasadnione. Lakoniczne stwierdzenie, że na posiedzeniu Komisji Oświaty, Kultury, Sportu, Zdrowia i Opieki Społecznej została dokonana wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału, która nie potwierdziła argumentacji skarżącego nie spełnia wymogów, którym powinno odpowiadać uzasadnienie do przedmiotowej uchwały. Ponadto przedmiotowa uchwała nie zawiera również uzasadnienia prawnego, gdyż rada nie wyjaśniła skarżącemu podstawy prawnej zajętego stanowiska wraz z przytoczeniem odpowiednich przepisów obowiązującego prawa. Zwrócić należy uwagę na fakt, iż przedmiotowa uchwała nie zawiera także pouczenia o treści art. 239 kpa. W powyższej sytuacji na uwagę zasługuje wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 17 września 2009r., sygn. akt II SA/Go 511/09.

Brak prawidłowo sporządzonego uzasadnienia do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi w ocenie organu nadzoru stanowi istotnie naruszenie prawa skutkujące stwierdzeniem nieważności podjętej przez Radę Miejską w Drezdenku uchwały.

W powyższej sytuacji na uwagę zasługuje również wyrok NSA W-wa z dnia 8 czerwca 2006r. II OSK 410/06, w którym sąd stwierdził, że: *przepis art. 7 Konstytucji RP, stanowiący, iż władza publiczna działa na podstawie i w granicach prawa, wiąże się z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego - zasadą zaufania do państwa (art. 2 Konstytucji). Działanie organu władzy publicznej, mieszczące się w jego prawem określonych kompetencjach, ale noszące znamiona arbitralności i niepoddające się kontroli i nadzorowi, nie może być uznane za zgodne z prawem. Wymóg działania na podstawie prawa, w połączeniu z zasadą zaufania,*

rodzi po stronie organów władzy publicznej obowiązek motywowania jej rozstrzygnięć. Obowiązek taki jest zaliczany do standardów demokratycznego państwa prawnego. Obowiązek motywowania uchwał rady gminy jest też elementem zasady jawności działania władzy publicznej.

Z powyższych względów należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek